

SZALAI PÉTER

*egyetemi docens**SZE Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar*

A földrajzi származásra utaló megjelölések fogyasztóvédelmi szempontú megítélése a védjegyjogban

Az alábbi tanulmánnyal köszöntöm kerek születésnapja alkalmából Dr. Lévainé Dr. Fazekas Judit Professzor Asszonyt, egyúttal jó egészséget kívánok neki a további évek munkáihoz!

ABSZTRAKT

A tanulmány a földrajzi származásra utaló megjelölések védjegyjogi oltalomképességével foglalkozik. Abból a szempontból tekinti át a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának gyakorlatát, hogy az jellemzően mely esetekben és miért ítélte meg lajstromozási akadályként azt a helyzetet, amikor a bejelentett megjelölések a fogyasztók számára a megjelöléssel jelölt termékek földrajzi kötődésre utalnak.

Kulcsszavak: védjegy ■ lajstromozás ■ fogyasztóvédelem
■ megtevesztésre alkalmasság ■ földrajzi származás
■ Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

I. A MEGJELÖLÉS FÖLDRAJZI SZÁRMAZÁSRA UTALÓ JELLEGÉN ALAPULÓ LAJSTROMOZÁSI AKADÁLY

Amikor a fogyasztó valamely termék megvásárlásáról dönt, a mérlegelés során – sok egyéb körülmény mellett – jelentőséggel bír annak földrajzi származása. A legkülönbözőbb termékekkel kapcsolatosan élnek a fogyasztói köztudatban vélt vagy valós alapokon nyugvó hiedelmek arról, hogy adott földrajzi helyről, területről származó termék magas minőségű, kiváló ízű, különösen egészséges, stb. Az ilyen termék a földrajzi származásából adódó pozitív megítélés miatt versenyelőnyt élvez

azokkal a hasonló termékekkel szemben, amelyek nem az adott földrajzi helyről származnak.

Az adott termékek és földrajzi származásuk közötti kapcsolat külső megjelenítéséhez fűződő kizárólagos jogi lehetőség elsősorban a földrajzi árujelző jogintézményében jelenik meg, amely azonban – mivel nem individuális oltalom – csak korlátozott információs funkcióval bír, hiszen a földrajzi származáson túl egyéb információt – pl. a konkrét előállítót, vagy az általa a termékhez kapcsolt egyéb egyedi tulajdonságokat – nem közvetít a fogyasztó felé. A konkrét termék egyedi előállítójának személyét, az ő termékeihez kapcsolódó, (a célirányos marketing által kidolgozott) értékeket és képzettársításokat, esetlegesen valamely termékcsaládhoz való tartozását a védjegy hivatott kifejezni és közvetíteni a fogyasztó felé, amely – amellett, hogy továbbra is utalhat a termék földrajzi származására – egyben meg is különbözteti a terméket az adott helyről vagy területről származó egyéb, ugyanolyan vagy hasonló (konkurens) termékektől.

A megjelölések oltalomképesége összetett kérdés, amelynek vizsgálata során azért jelenik meg a fogyasztóvédelmi szempont is, mert a védjegy végső soron a fogyasztók számára közvetít információkat az általa megjelölt termékekről. Ez a védjegyeken keresztül történő fogyasztói tájékoztatás pedig ugyanúgy nem lehet megtevesztő, mint a fogyasztókkal szembeni bármilyen kereskedelmi gyakorlat sem.

Az erre vonatkozó általános tilalmat a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény fogalmazza meg: „megtevesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megteveszti vagy alkalmas arra, hogy megteveszse a fogyasztót, és ezáltal őt olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas”; egyebek között az áru lényeges jellemzői, így különösen származási helye, eredete tekintetében.^[1]

Ezzel összefüggésben rögzíti a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 3. § (1) bekezdése, hogy „a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha alkalmas a fogyasztók megtevesztésére, különösen az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében”. Ezt a lajstromozási akadályt a Vt. az ún. feltétlen (abszolút) kizárási okok között helyezi el, azaz ezt a kérdést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban Hivatal) hivatalból vizsgálja a védjegybejelentést követően.^[2] Érdemes azt is megjegyezni, hogy a feltétlen kizárási okok valamilyen közérdeket jelenítenek meg lajstromozási akadályként, a fogyasztóvédelmi szempont tehát ennek megfelelő súlyú az elbírálás során: elegendő a lajstromozás elutasításához, ha a Hivatal megítélése szerint fennáll adott esetben

[1] 6.§ (1) bekezdés bc) pont.

[2] 61.§ (1)-(2) bekezdések.

a fogyasztók megtévesztésére való alkalmasság; ehhez nem szükséges valamely fogyasztó vagy fogyasztóvédelmi érdekképviseleti szerv erre irányuló jognyilatkozata.

Az alábbiakban a Hivatalnak a fentiekkel kapcsolatos joggyakorlatát tekintem át, és az ebből levont következtetések alapján értelmezem az áru földrajzi származása kapcsán felmerülő lajstromozási akadály mibenlétét.^[3]

II. A HIVATAL FŐBB SZEMPONTJAI AZ ELBÍRÁLÁS SORÁN

A Hivatal által közzétett Védjegy Módszertani Útmutató (a továbbiakban VMÚ) 9.1. pontja előljáróban rögzíti, hogy Vt. 3. § (1) bekezdés b) pontja szerinti „alkalmas a fogyasztók megtévesztésére” fordulat mint feltétlen kizáró ok nem csupán a fogyasztó tévedésének tényleges megtörténte esetén alkalmazható, hanem akkor is, ha a megtévesztés pusztá veszélye felmerül, ez a veszély azonban a hivatali, bírósági és európai bírósági gyakorlat alapján kellően komoly kell, hogy legyen. A megjelölés által közvetített üzenetnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy a megtévesztés reális veszélye felmerüljön. Ugyanitt rögzíti a VMÚ azt is, hogy a fogyasztók megtévesztésére alkalmasság vizsgálata kizárólag a védjegyben szereplő megjelölésből és az árujegyzékből kiindulva vizsgálható.

Ami a fogyasztó tájékozottságát illeti e körben, a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körütekintő fogyasztó ismeretanyagát, ítélőképességét kell alapul venni (ld. többek között az Európai Bíróság által a C-210/96. számú Gut Springenheide & Tusky előzetes döntéshozatali ügyben hozott ítéletének 31. pontját és a C-53/01-C-55/01. számú Linde & Others előzetes döntéshozatali eljárás során hozott ítéletének 41. pontját), amit a VMÚ általános védjegyjogi alapelvként aposztrofál. Mindazonáltal bizonyos áru- és szolgáltatási fajták esetén a fogyasztók vásárlási szokásai, és ezáltal figyelemszintje is eltérő lehet. Más jelentőséggel kell mérlegelni a fogyasztó tájékozottságát például a gyorsan forgó élelmiszerek, illetve elektronikai vagy luxuscikkek vásárlói esetén. Azon árukörök esetében, ahol a fogyasztói figyelem szokásosan alacsonyabb szintű, a megtévesztés nagyobb eséllyel fordulhat elő. Jelentőséggel bír továbbá az a körülmény is, hogy a megtévesztés jellege képes-e a fogyasztó ügyleti döntésének befolyásolására.

[3] Tanulmányomban – mivel az egy jellegében eltérő természetű kérdés – nem foglalkozom a Vt. 2.§ (2) bekezdés a) pontjában írott feltétlen kizáró okkal, amely szerint „a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan jelekből vagy elemekből áll, amelyeket az üzleti forgalomban az áru vagy a szolgáltatás (...) földrajzi származása feltüntetésére használhatnak”. Ebben az esetben ugyanis a megjelölés leíró jellege miatt már a lajstromozás alapfeltétele, a megkülönböztető képesség is hiányzik, míg a megjelölés megtévesztésre alkalmassága egy ezen túlmutató kérdés.

A földrajzi származás tekintetében történő megtévesztésre alkalmasság vizsgálatakor az eset összes körülményeit vizsgálni kell, így különös figyelmet kell fordítani a megjelöléssel érintett földrajzi hely ismertsége fokára, jellegzetességeire, valamint a vonatkozó áru kategória és a fogyasztók releváns csoportja közötti kapcsolatra.

A Vt. 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján a fogyasztók megtévesztésére alkalmasság több vonatkozásban is felmerülhet (különösen az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében), azonban a VMÚ 9.3. pontja szerint a „gyakorlatban legtöbbször az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származása szerinti megtévesztés fordul elő. A bejelentők egy része olyan megjelölésekre kíván oltalmat szerezni, amely megjelölések szó- vagy ábrás elemei olyan földrajzi névre (ország, tartomány, megye, város, helység stb.) utalnak, amely területről származó termékek jó minőségükről vagy más előnyös tulajdonságukról ismertek.”

„A földrajzi származás tekintetében megtévesztésre alkalmas a megjelölés, ha közvetlenül vagy közvetve olyan földrajzi származásra utal, amely – figyelemmel az árujegyzékre – nem felel meg a valóságnak, és a megjelölésben szereplő földrajzi névhez olyan pozitív fogyasztói előítélet, várakozás kapcsolódik, amit a megjelöléssel ellátott termék vagy szolgáltatás nem igazol.”

„Arra is figyelemmel kell lenni a megtévesztésre való alkalmasság vizsgálata során, hogy amennyiben a védjegy az árunak a védjegyjogosult székhelye szerinti országból történő származását sugallhatja, a védjegy az áru földrajzi származása tekintetében nem alkalmas a fogyasztók megtévesztésére abból az okból, hogy a védjegyjogosult az áru előállítására nem abban az országban kerít sort, amelyben a székhelye található. A védjegynek ugyanis – a földrajzi árujelzővel ellentétben – nem rendeltetése az azt hordozó áru földrajzi eredetének azonosítása. A védjegyet a fogyasztók alapvetően az azt hordozó árut piacra bocsátó vállalathoz, nem pedig a védjegyben szereplő földrajzi név által jelölt földrajzi helyhez kötik. A globalizált világ gazdaság feltételei között a fogyasztók által is ismertnek tekintendő az a tény, hogy a nemzetközi piacra lépő vállalkozások termékeinek gyártása – kedvezőbb munkaerő-piaci, adójogi vagy más feltételek mellett – számos esetben nem a székhely szerinti országban történik.”

III. KÖZVETLEN MEGTÉVESZTÉSRE ALKALMAS, FÖLDRAJZI NEVET TARTALMAZÓ MEGJELÖLÉSEK

Közvetlen megtévesztésre alkalmasak lehetnek külföldi országok, városok, tájegységek nevei, vagy olyan egyéb elnevezések, amelyek alapján az átlagfogyasztó egy meghatározott országra, területre következtethet.

1. Iskolapélda erre a Blustep Made In Italy megjelölés, amely nemcsak közvetlenül utal a jelzett áruk olasz származására, de a Made In Italy szóelem célzatosan ezt is üzeni a fogyasztóknak.

Blustep
MADE IN ITALY

1. ábra: az M2103519 számú ügyben szereplő megjelölés
(Forrás: a Hivatal védjegylajstroma)

A Hivatal az M2103519 számú ügyben nyilatkozattételre hívta fel a bejelentőt, mert a megjelölés oltalomképességét aggályosnak találta, mivel az érdemi vizsgálat során felmerült, hogy a 25. osztályba sorolt „ruházati cikkek, cipők, fejfedők” áruk tekintetében alkalmas lehet a fogyasztók megtévesztésére az áruk földrajzi származása vonatkozásában. A Hivatalnak a Vt. 3. § (1) bekezdés b) pontját kiegészítő indokolása szerint „megtévesztésre alkalmas a megjelölés akkor, ha olyan információt vagy utalást tartalmaz, amely a megjelölésnek, illetve a megjelölés bármely elemének és az árujegyzéknek, esetleg a bejelentő állampolgárságának/székhelyének összevetése alapján nem felel meg a valószínűségnek, ezáltal a fogyasztókat a védjeggyel ellátott áru származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében téves következtetésre vezetheti, tévedésbe ejtheti”. A lajstromozni kért ábrás megjelölésben a „Made in Italy” angol szavak együttes jelentése: olasz gyártmányú, Olaszországban készült. Mivel a bejelentett megjelölés tartalmazza a „Made in Italy” angol szavakat, a megjelölés láttán a fogyasztók olyan termékekre gondolnak, amelyek Olaszországban állítottak elő. A Hivatal tájékoztatása szerint a hivatkozott lajstromozást gátló ok az árujegyzék megfelelő szűkítésével – a megjelölés által közvetített jelentéstartalommal összhangban álló termékek felsorolásával – elhárítható. A bejelentő a bejelentése árujegyzékét az „Olaszországban gyártott” fordulattal kiegészítve korlátozta, így a megjelölés végül a 25. osztályban az „Olaszországban gyártott ruházati cikkek, cipők, fejfedők” tartalommal került lajstromozásra.

2. Az előzőtől annyiban tér el az M1201706 számú ügygel érintett megjelölés, hogy az nem tartalmaz célzatosan az áruk származására utaló verbális elemet – de ettől még közvetlenül utal a szolgáltatások földrajzi származására.

OKAY **ITALIA**

2. ábra: az M1201706 számú ügyben szereplő megjelölés
(Forrás: a Hivatal védjegylajstroma)

A bejelentő az „OKAY ITALIA RISTORANTE PIZZERIA” színes ábrás megjelölés lajstromozását kérte a 35. osztály („Reklámozás, kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció, irodai munkák”) és a 43. osztály („Vendéglátás [élelmiszer]; időleges szállásadás”) szolgáltatásai tekintetében. A Hivatal a beje-

lentés érdemi vizsgálata során megállapította, hogy a megjelölés oltalomképesége a 43. osztályba sorolt „vendéglátás (élelmezés)” szolgáltatások egy része tekintetében aggályos, mivel felmerült, hogy a megjelölés a szolgáltatások fajtája, minősége és földrajzi származása tekintetében alkalmas lehet a fogyasztók megtévesztésére. A Hivatal emiatt nyilatkozattételre hívta fel a bejelentőt a 43. osztály tekintetében, mert álláspontja szerint „a fogyasztók az »ITALIA« kifejezés láttán-hallatán – amelyet tovább erősítenek a megjelölésben szereplő további olasz szavak, a »RISTORANTE« és a »PIZZERIA« kifejezések és a domináns olasz nemzeti színeknek – a zöld/fehér/piros - az olasz nemzeti lobogón való sorrendben történő használata mind az olasz jellegű, fajtájú, minőségű vendéglátási (élelmezési) szolgáltatásokra utalnak, ilyen információt közvetítenek a fogyasztók felé. Tekintettel arra, hogy az olasz ételek és az olasz konyhát működtető vendéglátóhelyek köztudottan jó minőségűek, azokhoz pozitív fogyasztói várakozás kapcsolódik. Amennyiben a megjelöléssel ellátott szolgáltatás a 43. osztályban nem felel meg ennek a várakozásnak, alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. A 35. osztályba sorolt szolgáltatások tekintetében lajstromozást gátló ok nem áll fenn, mivel a »reklámozás, kereskedelmi ügyletek, kereskedelmi adminisztráció, irodai munkák« tevékenységek kapcsolódhatnak az olasz étterem szolgáltatásaihoz.” A bejelentő nem korlátozta megfelelően az árujegyzékét, ezért a Hivatal részben – a 43. osztály „Vendéglátás” szolgáltatásain belül az „olasz jellegű, fajtájú, minőségű vendéglátás (élelmezés)” szolgáltatásokon kívüli szolgáltatások tekintetében – elutasította a védjegybejelentést. A bejelentő nem nyújtott be megváltoztatási kérelmet, ezért a részbeni elutasítás jogerőssé vált. Ezt követően a Hivatal a védjegybejelentést a 35. osztály egésze és a 43. osztály egy része „olasz jellegű, fajtájú, minőségű vendéglátás (élelmezés)” és „időleges szállásadás” szolgáltatások tekintetében meghirdette, majd a törvényi határidő elteltével – lajstromozta a megjelölést.

3. Az előzőktől eltérően a Hivatal által végül elutasításra került a Pet-Hungária Kft. szóösszetétel, amelyre a bejelentő a 29., 30., 31. osztályokban felsorolt szolgáltatások tekintetében kért oltalmat. Az M1201169 ügyszám alatt vizsgált bejelentés kapcsán a Hivatal azt állapította meg, hogy a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, mivel felmerült egyfelől az, hogy eleve nem alkalmas megkülönböztetésre (mivel a megjelölés kizárólag olyan adatokból áll, amely az áruk fajtája és földrajzi származása feltüntetésére használnak, továbbá az áru jellemzőjét, rendeltetését írja le); másfelől a megjelölés a 31. osztályban feltüntetett áruk egy részére nézve, a 29., 30. osztályban felsorolt termékek teljes egészére nézve az áru fajtája, és a 29., 30., 31. osztályba földrajzi származása tekintetében alkalmas lehet a fogyasztók megtévesztésére. A Hivatal álláspontja szerint „a bejelentett megjelölés tartalmazza a »Pet-Hungária« kifejezést, mely magyarországi kisállatra, díszállatra, illetve ezekkel kapcsolatos termékekre utal, ezért a 29., 30., 31. osztályba tartozó termékek vonatkozásában megvalósulhat a fogyasztók megtévesztése, mivel a fogyasztók joggal feltételezhetik, hogy az ilyen megjelöléssel ellátott áruk Magyarországról származóak/tenyésztettek, és kisállatok/díszállatok számára készültek”. A bejelentő a bejelen-

tését a Hivatal felhívása alapján kizárólag a 31. osztályba tartozó „táplálékok kedvtelésből tartott állatoknak” árukra korlátozta, ezzel az áru fajtája tekintetében való megtevesztést elhárította. Azonban mivel a korlátozott árujegyzék nem tartalmazza a „Magyarországról származó” kifejezést, ezért a megjelölés a földrajzi származás tekintetében továbbra is megtevesztő, azaz a fogyasztók az ilyen megjelöléssel forgalmazott árukat Magyarországról származónak vélik. A megjelölés kizárólag a „Pet-Hungária Kft.” kifejezésből áll, amely egyértelműen magyarországi kisállatra, díszállatra, illetve ezekkel kapcsolatos termékekre utal, és pontosan leírja a 31. osztályba tartozó áruk fajtáját, jellegét, jellemzőjét és azok földrajzi származását. A „Magyarországról származó” kifejezéssel való korlátozás kizárta volna annak lehetőségét, hogy a megjelölésben szereplő, Magyarországra utaló kifejezést nem Magyarországról származó árukon tüntethessék fel. Mivel a bejelentő az eljárásban nem élt az árujegyzék megfelelő korlátozásának lehetőségével, a Hivatal elutasította a megjelölés lajstromozását.

4. Hasonló volt a helyzet a „Máltai Manufaktúra” szóösszetétel esetében is, abban az értelemben, hogy a Hivatal álláspontja szerint együttesen merült fel a megkülönböztető képesség hiánya és a földrajzi származással összefüggő megtevesztésre alkalmasság. Az M2100415 számú ügyben a Hivatal nyilatkozattételre hívta fel a bejelentőt, mert álláspontja szerint bejelentett megjelölés oltalomképesége a 24. és 29. osztályba tartozó áruk tekintetében aggályos, mivel kizárólag olyan elemekből áll, amelyeket forgalomban a szolgáltatás földrajzi származásának és egyéb jellemzőjének feltüntetésére használhatnak, ezért nem alkalmas arra, hogy valamely árut megkülönböztessen más áruitól^[4] (ti. a szókapcsolat a Máltáról származó termékek, illetve azok jellegzetességeit hordozó árukra utal, olyan 24. és 29. osztályban igényelt árukra, amelyek kézművel készüben hoznak létre, az adott terület specializációi alapján); továbbá a bejelentett megjelölés oltalomképesége a 24. és 29. osztály áruai tekintetében azért is aggályos, mert az alkalmas lehet a fogyasztók megtevesztésére az áru földrajzi származása vonatkozásában. Ami az utóbbit illeti, „Máltai Manufaktúra” szómegjelölés tartalmazza a „Máltai” kifejezést, mely egy bizonyos szigetországból származót jelent, azonban ez a bejelentés árujegyzékében nem jelenik meg. Emiatt a megjelölés a 24. és 29. osztály vonatkozásában megtevesztheti az áruk földrajzi származása tekintetében, mivel a megjelölés kapcsán a fogyasztók a forgalomban valamiféle máltai származású vagy jellegű termékekre gondolnak. Ez a lajstromozást gátló ok az árujegyzék megfelelő szűkítésével – a megjelölés által közvetített jelentéstartalommal összhangban – elhárítható a Hivatal tájékoztatása szerint. Mivel azonban a bejelentő a nyilatkozattételi felhívásra

[4] A Hivatal szerint a bejelentett „Máltai Manufaktúra” megjelölésben nincs olyan egyedi, kizárólag a bejelentőre utaló egyéb elem (pl. fantázianév, ábra), amely a megjelölést megkülönböztető erővel ruházná fel. A lajstromozni kért megjelölést bármely cég felhasználhatja az árujegyzékbe tartozó szolgáltatások vonatkozásában, a megjelölésre kizárólagos oltalom engedélyezése azonban egyetlen cég számára sem indokolt. Ez a lajstromozási akadály a megkülönböztető képesség megszerzésének bizonyításával hárítható el.

nem válaszolt, a Hivatal a bejelentést a Vt. 61. § (5) bekezdése alapján visszavontnak tekintette.

5. A Firenze Amaretto színes ábrás megjelölés sorsa is ehhez hasonlóan alakult az M2201185 számú ügyben.

3. ábra: az M2201185 számú ügyben szereplő megjelölés
(Forrás: a Hivatal védjegylajstroma)

A Hivatal nyilatkozattételre hívta fel a bejelentőt, mert álláspontja szerint a bejelentett megjelölés oltalomképesége a 33. osztályba tartozó áruk egy része tekintetében aggályos, mivel az érdemi vizsgálat során felmerült, hogy alkalmas lehet a fogyasztók megtévesztésére az áru fajtája és földrajzi származása vonatkozásában. A bejelentett ábrás megjelölés tartalmazza a „FIRENZE” és az AMARETTO” kifejezést, amelyek, mivel az első kifejezés egy olasz történelmi város, illetve a második pedig egy olasz alkoholos ital, likőr, a megjelölés alkalmas lehet a fogyasztók megtévesztésére az áru földrajzi származása tekintetében, mivel az árujegyzékben az olasz származás nincs feltüntetve.^[5] A Hivatal ebben az esetben is mintegy tálcán kínálta a megoldást a bejelentő számára, azzal, hogy jelezte: a hivatkozott lajstromozást gátló ok az árujegyzék megfelelő szűkítésével, vagyis a megjelölés által közvetített jelentéstartalommal összhangban álló termékek megadásával,^[6] valamint azok földrajzi származásának feltüntetésével elhárítható. A bejelentő nyilatkozatában korlátozta az árujegyzéket a 33. osztályban „alkoholtartalmú likőr” termékekre, az olasz származás vonatkozásában azonban nem élt korlátozással, így a Hivatal ezt a bejelentést is visszavontnak tekintette a Vt. 61. § (5) bekezdése alapján.

6. Ugyancsak a fogyasztók megtévesztésére alkalmasnak találtatott földrajzi származás tekintetében a Hivatal döntése (M0902533/3) alapján a „Wild Africa”

[5] További aggályos körülmény volt, hogy a megjelölésben szereplő „AMARETTO” kifejezés az áru fajtáját tekintve is megtévesztheti a fogyasztókat, mivel ennek a kifejezésnek egy mandula felhasználásával készült keserűlikőr a jelentése – a bejelentő azonban a 33. osztályban nemcsak ezzel kapcsolatban, hanem tágabban: „alkoholtartalmú italok; alkoholtartalmú készítmények italok készítéséhez” termékekre igényelte az oltalmat.

[6] Vagyis az árujegyzéknek a mandula felhasználásával készült keserűlikőrre való korlátozásával.

színes ábrás megjelölés, mivel tartalmaz olyan elemeket, amelyek afrikai származásra utalnak, így magyar bejelentő esetében ez megtévesztő.

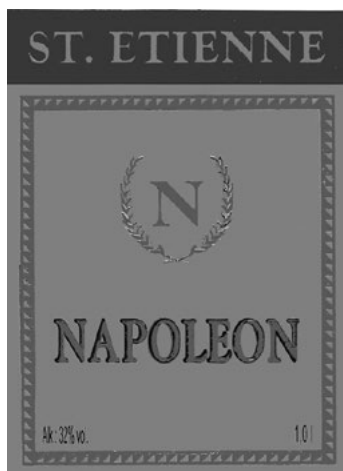

4. ábra: az M0902533 számú ügyben szereplő megjelölés
(Forrás: a Hivatal védjegyrajstroma)

Az átlag fogyasztó, amikor ezekkel a termékekkel, illetve szolgáltatásokkal találkozhat a piacon, okkal gondolhatja, hogy Afrikából származó tulajdonostól, illetve cégtől származnak, így a „Wild Africa” felirat és az Afrika földrészt ábrázoló ábrás elem megtévesztő a számára, hiszen a bejelentő egy magyarországi székhelyű cég. Rendkívül érdekes azonban az elutasítást megelőző bejelentői nyilatkozat. A bejelentő kérelmében a „Wild Africa” színes ábrás megjelölés lajstromozását kérte a 30. osztályba tartozó kávé, kakaó, kávépótló szerek tekintetében. A Hivatal nyilatkozattételre hívta fel a bejelentőt, mert a bejelentés vizsgálata során megállapította, hogy a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, mivel a földrajzi származása tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. A bejelentő nyilatkozatában kifejtette, hogy nem ért egyet a Hivatal által kiküldött nyilatkozattételre való felhívásban foglaltakkal, mivel a 30. osztályban a bejelentett megjelöléssel az általa forgalmazni kívánt termékek csomagolásán – a vonatkozó jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően – kötelező feltüntetni a termék származási helyét. Szerinte ebből következően bármely átlag fogyasztó minden egyes esetben tájékozódhat a megvásárolni kívánt termék származási helyéről és egyben gyártójáról, valamint forgalmazójáról, és vásárlási szándékát ennek megfelelően alakíthatja. A bejelentő álláspontja szerint a megjelölésével ellátott áruk esetében a lengyelországi gyártó ellenére egyetlen átlagos fogyasztó sem gondolhatja, hogy lengyel kakaó- illetve kávéültetvényekről származó alapanyagokból készült a termék. Megítélése szerint mivel nem földrajzi árujelzőről van szó, megjelölése nem lehet megtévesztő egy átlag fogyasztó számára, hiszen a termék származási helyét illetően tájékoztatást kap a termék csomagolásán. Ezen álláspontjára tekintettel a bejelentő nem korlátozta a bejelentés árujegyzékét. A Hivatal álláspontja azonban töretlenül az volt, hogy mivel a megjelölés tartalmazza az „Africa” szóelemet, az átlag fogyasztó első ránézésre okkal gondolhatja, hogy az árujegyzékben szereplő termékek onnan származnak. A magyar fogyasztók körében ismert tény, hogy a kakaótermékek – illetve alapanyaguk – tekintetében az afrikai országok magas minőséget nyújtanak, ezért az ilyen termékekre

nézve az afrikai származás reputációval bír. A fogyasztók megtévesztésénél külön figyelemmel kell lenni a reputáció indokolatlan felhasználására is. A Hivatal szerint nem biztos, hogy az átlagos fogyasztó tüzetesebben át fogja vizsgálni, milyen plusz információt tartalmaz az áru csomagolása. Mivel a bejelentő nem korlátozta megfelelően az árujegyzéket, a bejelentett megjelölése nem bizonyult oltalomképesnek.

7. Szintén elutasította a Hivatal a NAPOLEON ST.ETIENNE elnevezésű színes ábrás megjelölésre benyújtott bejelentést (M0404950).

5. ábra: az M0404950 számú ügyben szereplő megjelölés
(Forrás: a Hivatal védjegyrajstroma)

A bejelentő kérelmében a fenti megjelölés lajstromozását kérte a 33. osztályba tartozó árucikkek tekintetében. A Hivatal a bejelentés vizsgálata során megállapította, hogy a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, mivel a megjelölés földrajzi származása tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, mert tartalmazza a „ST. ETIENNE” kifejezést, amely magyar bejelentő esetében megtévesztő földrajzi származás tekintetében. A kifejezés alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, mivel francia eredetre engedi következtetni az átlag fogyasztót, és okkal gondolhatja, hogy a termék Franciaországból származik. Szeszes italok – borok, pezsgők, konyakok – tekintetében különösen megtévesztő a francia eredetmegjelölés, mivel az említett termékek tekintetében az átlag fogyasztót kiváló minőségre engedi következtetni, és okkal gondolhatja, hogy ezen elnevezéssel ellátott termékek gyártója, forgalmazója, illetve tulajdonosa francia, így az árujegyzékben megjelölt cikkek Franciaországból származnak. A bejelentésben azonban semmi nem utal francia kapcsolatra, azt az árujegyzék sem tükrözi, valamint a bejelentő is magyar. A Hivatal nyilatkozattételre hívta fel a bejelentőt, aki azonban nem korlátozta

megfelelően az árujegyzéket. Az áruk földrajzi származása tekintetében továbbra is fennmaradt a fogyasztók megtévesztésére alkalmasság mint lajstromozási akadály, így a Hivatal elutasította a bejelentést.

IV. KÖZVETETT MEGTÉVESZTÉSRE ALKALMAS, NEM FÖLDRAJZI NEVET TARTALMAZÓ MEGJELÖLÉSEK

Ritka esetben közvetve megtévesztésre alkalmasnak minősülhet a megjelölés, ha valamely nem földrajzi név jellegű eleméből a fogyasztó egy meghatározott országra, földrajzi területre következtethet.

1. Emiatt nem részesült védjegyoltalomban a JELZIN megjelölés, mert az árujegyzékben feltüntetett vodkát a bejelentő nem korlátozta orosz származású vodkára (Fővárosi Ítéltábla (8.Pkf.26.416/2010.) Igaz, ez a megjelölés utóbb, 2013-ban nemzetközi védjegyként mégis lajstromozásra került (lajstromszám: 1066070) arra tekintettel, hogy a megjelölés és az orosz vodka között túlságosan távoli a kapcsolat az átlagfogyasztó szemében (Fővárosi Törvényszék, 1.Pk.24.920/2012/3).

2. Megtévesztő jellege miatt a Hivatal elutasította a lengyel származású bejelentőnek kávékra vonatkozó „LA FESTA” védjegybejelentését. A védjegy ábrája – az olasz nyelvből vett kifejezésen túl – az olasz nemzeti színeket eredeti sorrendjükben tartalmazta.

6. ábra: a 682535 lajstromszámú nemzetközi védjegy
(Forrás: a Hivatal védjegy-lajstroma)

Mivel az olaszországi származást a kávéknál a hazai fogyasztók a jó minőséggel kapcsolják össze, a bejelentett megjelöléssel ellátott árukat Olaszországból származónak feltételezhetik. Ez pedig a fogyasztók megtévesztését jelentené, hiszen ők a kávéjáról híres Olaszországból származónak vélik az árut. (Más országok hivatalai nem jártak el ennyire szigorúan a bejelentővel szemben, mert a megjelölés nemzetközi védjegyként, 682535 lajstromszámon több államban is hatályban van.) Ebben az esetben azonban a bejelentő honosságától függetlenül, önmagából a megjelölésből is levezethető a földrajzi származással összefüggő megtévesztő képesség.

V. KÖZVETETT MEGTÉVESZTÉSRE ALKALMAS MEGJELÖLÉSEK NEM-VERBÁLIS UTALÁSSAL A FÖLDRAJZI SZÁRMAZÁSRA

Külön kategóriát képeznek azok az esetek, amelyekben a bejelentésben szereplő megjelölés nem verbális eleme utal erőteljesen az áruk földrajzi származására (sőt, adott esetben egyáltalán nem is tartalmaz verbális elemet).

1. Az M1200072 számú ügyben a bejelentő a „Kertrégió” színes-ábrás megjelölést kívánta lajstromoztatni.

7. ábra: az M1200072 számú ügyben szereplő megjelölés
(Forrás: a Hivatal védjegy-lajstroma)

A Hivatal nyilatkozattételre hívta fel a bejelentőt, ugyanis úgy találta, hogy a megjelölés oltalomképesége aggályos a 29., 30., 31. osztályba tartozó áruk (különböző mezőgazdasági termékek, termények, élelmiszerek) kapcsán, mert azok földrajzi származása tekintetében felmerült a megtévesztésre alkalmasság. A Hivatal mintegy sugallta felhívásában a megoldást, amely az árujegyzék korlátozása volt valamennyi áruosztály kiegészítése volt a „Magyarországról származó” kifejezéssel. Miután a bejelentő eleget tett ennek a felhívásnak, a Hivatal megállapítása az volt, hogy a védjegybejelentőnek a Hivatal korábbi felhívására benyújtott válaszában közölt árujegyzék-korlátozás elfogadható, azonban az ügy iratainak átvizsgálása során megállapításra került, hogy további árujegyzék-korlátozásra van szükség. A 30. áruosztályban szerepelnek olyan termékek, melyek esetében a magyarországi származás nem lehetséges, ezek a „kávé, kakaó” termékek. Fentiek alapján a kifogásolt árukat törölni kell az árujegyzék 30. áruosztályából. A megjelölés lajstromozására végül ezzel a kettős korlátozással került sor.^[7]

2. Az M0902533 ügyszám alatt elintézett, névvel el nem látott, alábbi ábrás megjelölésre előterjesztett bejelentés viszont elutasításra került:

[7] A VMÚ szerint a 74/2012. (VII. 25.) VM rendelet az egyes önkéntes megkülönböztető megjelölések élelmiszereken történő használatáról hatályba lépését követően a Hivatal a rendelet szabályait is figyelembe véve folytatja gyakorlatát élelmiszertermékek esetében. Ezért amennyiben a megjelölés, amelyre védjegyoltalmat igényelnek, bármilyen módon magyar eredetre utal (ilyen értelmű kifejezést vagy nemzeti színeket, állami felségjelet tartalmaz), a Hivatal felhívja a bejelentőt, hogy az árujegyzéket szűkítse a Magyarországról származó termékekre.

8. ábra: az M0902533 számú ügyben szereplő megjelölés
(Forrás: a Hivatal védjegylajstroma)

A bejelentő kérelmében a fenti megjelölés lajstromozását kérte a 33. áruosztály alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével) termékekre. A Hivatal a bejelentés vizsgálata során megállapította, hogy a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, mivel a lajstromozni kért ábrás megjelölés az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezményben meghatározott állami felségjelből áll – annak címertani utánzatának minősül (ezzel a vonatkozással nem foglalkozom a jelen tanulmányban); valamint a megjelölés a földrajzi származása tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. A Hivatal döntése alapján a bejelentett ábrás megjelölés a földrajzi származás tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, mivel az ábra az orosz címer címertani utánzatának minősül, így amerikai bejelentő esetében ez megtévesztő az áru földrajzi származása tekintetében, az igényelt termékek vonatkozásában. Bejelentő azon érvelése, hogy bizonyos alkoholos italok önmagukban is Oroszország képzetét kelthetik a vásárlókban, nem cáfolja a megtévesztés fogalmát. Az átlagos fogyasztó, amikor a megjelöléssel ellátott italáruval találkozik a piacon, okkal gondolhatja, hogy az alkoholtermék nem amerikai cégtől, hanem Oroszországból származó gyártótól származik. A magyar fogyasztók körében ismert tény, hogy az orosz szeszitalok magas alkoholtartalmúak, ezért az ilyen termékekre nézve az orosz származás reputációval bír. Mivel a bejelentő a Hivatal felhívására nem korlátozta megfelelően az árujegyzéket, a bejelentett megjelölése nem bizonyult oltalomképesnek.

VI. TANULSÁGOK

1. Valamely megjelölés és az általa jelölt termékek földrajzi származása között a védjegyoltalom általában nem hoz létre normatív kapcsolatot, azaz nincs olyan védjegyjogi előírás, amely a lajstromozást attól tenné függővé, hogy a bejelentő igazoljon valamiféle tényleges összefüggést a megjelölés által sugallt földrajzi

hely és a termékek származása között. Az árujegyzék „megfelelő” korlátozása is csak formális szintű marad, azaz ez sem jelent garanciát arra, hogy a védjegyjogosult a védjegyet valóban kizárólag olyan termékekkel összefüggésben fogja használni, amelyek arról a földrajzi helyről származnak, amelyre a megjelölés utal. Azzal, hogy a Hivatal lehetővé teszi a megjelölés lajstromozását az árujegyzék földrajzi vonatkozású korlátozásával, valójában csak formális összefüggés megteremtését várja el a bejelentőtől. Az továbbra is a fogyasztó feladata marad, hogy – amennyiben ezt fontosnak, szükségesnek tartja – feltárja az adott termék valós kapcsolatát a megjelölés által sugallt földrajzi egységgel.

Az említettek alóli kivételt a tanúsító védjegy^[8] intézménye jelentheti, amely esetében a Vt. 101. § (5) bekezdés b) pontja szerinti, az árujegyzékben szereplő árukra, illetve szolgáltatásokra vonatkozó minőségi követelményeket ki lehet terjeszteni a szabályzatban a földrajzi származás kérdésére is. Ha van ilyen előírás a szabályzatban, akkor a fogyasztó alappal bízhat abban, hogy a tanúsító védjeggyel (lásd pl. a 203428 lajstromszámú „Magyar Termék” tanúsító védjegyet) ellátott termék valóban az adekvát földrajzi helyről származik.

9. ábra: a 203428 lajstromszámú „Magyar Termék” tanúsító védjegy
(Forrás: a Hivatal védjegylajstroma)

2. Az előzővel összefüggő, de a jelen tanulmány által megválaszolni nem kívánt kérdés, hogy mennyire képes ténylegesen betölteni fogyasztóvédelmi funkcióját az árujegyzék földrajzi vonatkozású korlátozása, ha a Hivatal szerint még a közvetlenül az árun (csomagolásán) a jogszabályoknak megfelelően elhelyezett, az áru származására vonatkozó tájékoztatást sem tartja elégségesen informatívnak a fogyasztó szempontjából, ahogy arra a „Wild Africa” megjelölés esetéből következtetni lehet. Ahogy az ezen ügyben hozott elutasító végzés fogalmaz: a Hivatal szerint nem biztos, hogy az átlagos fogyasztó tüzetesebben át fogja vizsgálni, milyen plusz információt tartalmaz az áru csomagolása. Ellenben azt viszont feltételezi a Hivatal, hogy a fogyasztó a védjegy árujegyzékét áttekintené, hogy meggyőződhessen az árujegyzék megfelelő korlátozottságáról.

[8] Vt. XIV. fejezet.

3. Szintén meghaladja jelen tanulmány kereteit annak a kérdésnek a vizsgálata, hogy érdemben és ténylegesen mire utalhat az átlagos fogyasztó számára az árujegyzék korlátozása, ha azt pl. a „Magyarországról származó” vagy a „Franciaországból származó” fordulatok jelenítik meg. Az ugyanis, hogy egy áru honnan származik, egyáltalán nem egyszerűen megítélhető kérdés, különösen egy több alapanyagból álló, összetett előállítási folyamat révén előállított termék kapcsán. Pl. onnan származik a termék, ahonnan az alapanyagai többsége, vagy onnan, ahol az alapanyagokból mint végterméket előállították? Különösen nehéz megragadni egy szolgáltatás – pl. vendéglátási szolgáltatás – tényleges származási helyét. Attól „olasz” az étterem, ha a tulajdonosa olasz? Vagy ha az ott felszolgált ételek olasz recept alapján készülnek? Esetleg az alapanyagok is csak Olaszországból származhatnak?

4. A földrajzi származás miatti megtévesztésre alkalmasság együtt járhat más lajstromozási akadályokkal is, így a megkülönböztető képesség hiányával,^[9] a Vt. 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti esettel (lásd a fent ismertetett, M0902533 ügyszámú ügyet), vagy akár a Vt. 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti közrendbe vagy közerkölcsbe ütközéssel.^[10] Mindegyik kizáró okot külön, a „maga módján” lehet kezelni. A megkülönböztető képesség használat általi megszerzéséről^[11] pl. „meg lehet győzni” a Hivatalt, vagyis ez elvileg orvosolható akadály, mint ahogy a földrajzi származás miatti megtévesztésre alkalmasság is az lehet az árujegyzék megfelelő korlátozásával. Ezzel szemben nem orvosolható a lajstromozási akadály, ha a megjelölés a Párizsi Uniós Egyezményben meghatározott állami felségjelből (vagy ahhoz hasonló jelzésből) áll, vagy közrendbe/közerkölcsbe ütközik. A megjelölés megtévesztésre való alkalmassága mint lajstromozási akadály tehát az esetek többségében az árujegyzék megfelelő korlátozásával, pontosításával megszüntethető.

5. A jogeseteket áttekintve, elenyésző jelentőségűnek tűnik a bejelentő/védjegyjogosult honossága, vagyis az nem, vagy kevésbé játszik szerepet a földrajzi származással összefüggő megtévesztő képesség megítélésénél, hogy a bejelentő földrajzi értelemben honnan származik. A VMÚ szerint a fogyasztók megtévesztésére alkalmasság kizárólag magából a megjelölésből és az árujegyzékből kiindulva vizsgálható. Arra is figyelemmel kell lenni a megtévesztésre való alkalmasság vizsgálata során, hogy amennyiben a védjegy az árunak a védjegyjogosult székhelye szerinti országból történő származását sugallhatja, a védjegy az áru földrajzi származása tekintetében nem alkalmas a fogyasztók megtévesz-

[9] Vt. 2.§ (2) bekezdés a) pont.

[10] Utóbbira példa az a jogeset, ahol a magyar bejelentő a „MOLOTOW” megjelölés lajstromozását kérte égetett szeszesitalok tekintetében. A Hivatal a bejelentést arra hivatkozva utasította el, hogy a megjelölés egyrészt a termék földrajzi származása tekintetében megtévesztő, hiszen köztudott, hogy Vjacseszlav Molotov szovjet-orosz politikus volt, így a vásárlók okkal következtethetnek arra, hogy a termék orosz származású. Az is közismert tény, hogy Molotov, Sztálin külügyminisztere, aktívan részt vett a sztálini korszak törvénytelenégeiben, annak egyik közvetlen végrehajtója volt. Ezen tényekre figyelemmel a megjelölés a közerkölcsöt is sérti [M9703728].

[11] Vt. 2. § (3) bekezdés.

tésére abból az okból, hogy a védjegyjogosult az áru előállítására nem abban az országban kerít sort, amelyben a székhelye található. A védjegynek ugyanis – a földrajzi árujelzővel ellentétben – nem rendeltetése az azt hordozó áru földrajzi eredetének azonosítása. A védjegyet a fogyasztók alapvetően az azt hordozó árut piacra bocsátó vállalathoz, nem pedig a védjegyben szereplő földrajzi név által jelölt földrajzi helyhez kötik. A globalizált világgazdaság feltételei között a fogyasztók által is ismertnek tekintendő az a tény, hogy a nemzetközi piacra lépő vállalkozások termékeinek gyártása – kedvezőbb munkaerő-piaci, adójogi vagy más feltételek mellett – számos esetben nem a székhely szerinti országban történik.

A fentiek értelmében oltalomképesnek bizonyult a német bejelentő által fagyalt- és jégkrém-termékek vonatkozásában igényelt „TOGO” és „SAMOA” megjelölés (Fővárosi Törvényszék 3.Pk.20. 368/1994/4. és 3.Pk.20.611/1994/4.), valamint a német bejelentő által kölnikre, parfümökre igényelt „SUMATRA RAIN” megjelölés [A590079].

Több szempontból is különleges eset a „Kecskeméti”. A Hivatal nem bejelentési, hanem a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban foglalkozott a 152441 lajstromszámú „Kecskeméti” színes ábrás védjeggyel, amelyben meg is állapította a megtévesztővé válást azon az alapon, hogy a megjelölés domináns eleme a „Kecskeméti” szó, az átlagfogyasztó a védjegyet látva egyértelműen magyar, azon belül is kecskeméti származásra asszociál.

10. ábra: a 152441 lajstromszámú „Kecskeméti” színes ábrás védjegy
(Forrás: a Hivatal védjegylajstroma)

A védjegy jogosultja azonban jogutódlás következtében a svájci székhelyű Hipp & Co nevű cég lett [M9702766]. A Fővárosi Törvényszék a Hivatal határozatát megváltoztatta és megállapította, hogy önmagában az a körülmény, hogy a védjegyben egy város neve szerepel, nem hordozza feltétlenül magában a megtévesztés lehetőségét csak azon az alapon, hogy a védjeggyel ellátott árut nem a szóban forgó városban állítják elő, avagy a védjegyjogosult székhelye nem a megnevezett helységben, vagy nem Magyarországon van. Ez az állítás csak annak bizonyítása után lehet megalapozott, hogy a fogyasztói ítéletek és előíté-

letek egyértelműen a védjegyben szereplő városhoz kötődnek. A Fővárosi Törvényszék végzését a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria is helybenhagyta.^[12]

6. Különleges esetként jelent, amikor a bejelentett megjelölés földrajzi árujelzõt (földrajzi jelzést vagy eredetmegjelölést) tartalmaz. „A Hivatal a Vt. 3. § (4) bekezdése alapján eljárva ilyen esetben akkor ad védjegyjelzõt, ha a bejelentõ az árujegyzéket az adott áruosztályban megfelelõen szûkíti (például a »Tokaj« eredetmegjelölést tartalmazó megjelölésre vonatkozó védjegybejelentés árujegyzékét a 33. osztályban a »Tokaj eredetmegjelölés termék-leírásának megfelelõ borok« árukra korlátozza). Amennyiben az adott földrajzi jelzéshez vagy eredetmegjelöléshez nem tartozik termék-leírás, úgy a területi korlátozás fogadható el (pl. »Herend eredetmegjelölés területérõl származó porcelán áruk«).”^[13]

IRODALOM

- Faludi Gábor – Lukácsi Péter (szerk.) (2014): *A védjegy-törvény magyarázata*. HVG-ORAC, Budapest.
- Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala Védjegy Módszertani Útmutató. A védjegyek és a földrajzi árujelzõk oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 2019. január 1. napjától hatályos rendelkezései alapján, 2021. (Elérhetõ: https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/vedjegy_modszertani_utmutato_2021_augusztus_04_final.pdf. Letöltés ideje: 2022.11.04.).

JOGFORRÁSOK

- A védjegyek és a földrajzi árujelzõk oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény.
- A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény.
- M2103519 számú SZTNH védjegyügy.
- M1201706 számú SZTNH védjegyügy.
- M1201169 számú SZTNH védjegyügy.
- M2100415 számú SZTNH védjegyügy.
- M2201185 számú SZTNH védjegyügy.
- M0902533 számú SZTNH védjegyügy.
- M1201169 számú SZTNH védjegyügy.
- M2100415 számú SZTNH védjegyügy.
- M2201185 számú SZTNH védjegyügy.
- M0902533 számú SZTNH védjegyügy.
- M9702766 számú SZTNH védjegyügy.

[12] A PJ-2007-71. számon publikált döntésében a bíróság rögzítette, hogy a védjegy megtévesztõvé válását akkor lehet megállapítani, ha a védjegyhez valamilyen pozitív fogyasztói elõítélet, várakozás kapcsolódik, amit a védjeggyel ellátott termék vagy szolgáltatás nem igazol. A megjelöléssel kapcsolatban a fogyasztók tudatában kialakult pozitív értékítélet fennállását kérelmezõnek kell igazolnia.

[13] VMÚ 9.3. pont.

•
Lévayné Fazekas Judit, Lévay Miklós és Ferencz Jácint a Professzori Klubban, 2022-ben